

Τις προάλλες είδα το *The Visitor*, μια ταινία για παράνομους μεταναστες στην Αμερική και το σύστημα που τους μαζεύει και διώχνει από τη χώρα. Το θέμα είχε αρκετά ενδιαφέρον και μάλιστα πριν λίγες μέρες οι *New York Times* δημοσίευσαν ένα εκτενές άρθρο για τις ίδιες immigration φυλακές.

Η ταινία ήταν πραγματικά ανθρώπινη και προβάλλει καθαρά ένα μεγάλο σύγχρονο πρόβλημα, το πρόβλημα των παράνομων μεταναστών.

Πρωταγωνιστής στην ταινία είναι ο Ουόλτερ, ένα άνδρας μεσήλικας που έχει χάσει το ενδιαφέρον και το πάθος για τη ζωή. Η μονοτονία της καθημερινότητας τον έχει κουράσει... Αναζητά μάταια να γεμίσει τις ατέλειωτες και άδειες ώρες του μαθαίνοντας πιάνο! Η ζωή συνεχίζει να απλώνεται μπροστά του σαν ένα σκοτεινό και μονότονο τούνελ... Στο άλλο άκρο όμως βρίσκονται δύο νέα παιδιά, γεμάτα πάθος και ενθουσιασμό για ζωή... Τα νειάτα, η διαφορετικότητα είναι αρκετά για να χτυπήσει η καρδιά του με ένα νέο ρυθμό.

Οι ζωές των πρωταγωνιστών διασταυρώνονται από ένα περίεργο παιχνίδι της μοίρας. Ο Ουόλτερ πηγαίνει στο Μανχάτταν για να παρακολουθήσει ένα συνέδριο και βρίσκει στο σπίτι του ένα νεαρό ζευγάρι - θύματα μιας καλοστημένης κτηματομεσιτικής απάτης που τους έχει νοικιάσει το σπίτι. Η φιλία ανάμεσα στους δύο άνδρες σιγά σιγά βαθιάειναι, και όλες οι διαφορές, -ηλικία, διάθεση, ενδιαφέροντα- καταρρίπτονται. Υπερισχύει η ευγνωμοσύνη και η ανθρωπιά και ...ο ευχάριστος ρυθμός του αφρικανικού τύμπανου που αναζωογονεί το πεσμένο ηθικό του Ουόλτερ και του ανοίγει μπροστά του νέους ορίζοντες!

Ο νεαρός Τάρεκ δυστυχώς συλλαμβάνεται και οδηγείται στις φυλακές. Δεν έκανε τίποτα κακό. Ίσα-ίσα πρόσεχε αρκετά για να μην δώσει κανένα δικαίωμα, αφού ήταν παράνομος μεταναστής! Από εκεί και πέρα αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση. Ο Ουόλτερ προσπαθεί να τον βγάλει από τη φυλακή, αλλά τα πράγματα και γενικά το σύστημα δεν ευνοεί...

Δύο σημεία κορύφωσης του ανθρωπίνου δράματος στην ταινία είναι η α-

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

Δεν υπάρχουν σωστές καταχωρήσεις ενώ άμεσα συγγενικά πρόσωπα ενημερώνονται για τους κρατούμενους τους πάρα πολύ αργά. Αυτό ήταν ακριβώς το θέμα που ανέπτυξαν οι *New York Times* χρησιμοποιώντας ως παράδειγμα την περίπτωση του 66χρονου Bah. Ο άτυχος Bah έχασε τη ζωή του από ένα απλό πέσιμο στο μπάνιο, γιατί δεν του παραχωρήθηκε η κατάλληλη βοήθεια. Οι φύλακες, αντί να τον πάνε στο νοσοκομείο τον έβαλαν στην απομόνωση για αρκετές ώρες. Όταν πλέον τον μετέφεραν ήταν περισσότερο νεκρός παρά ζωντανός. Δεν είχε κάνει κάποιο έγκλημα. Ήταν ένας σωστός οικογενειάρχης, εργαζόταν σαν ράφτης και συντηρούσε την οικογένειά του. Το μόνο του έγκλημα ήταν, όταν έληξε η άδεια παραμονής του στην χώρα, δεν έφυγε. Προσπάθησε να παλέψει για ένα καλύτερο αύριο, για να δώσει ψωμί στα παιδιά του.

Δυστυχώς το σύστημα είναι πολύ σκληρό και άδικο πολλές φορές. Καθημερινά σημειώνεται μεγάλη μετακίνηση πληθυσμών από φτωχές χώρες για ένα καλύτερο αύριο. Μερικοί τα καταφέρνουν, μερικοί χάνονται στην πορεία της προσπάθειας. Κι όλα γίνονται εν ονόματι ενός καλύτερου αύριου... Μιλάμε για ανθρώπους με όνειρα και ελπίδες, που προσπαθούν να ξεφύγουν από τη μιζέρια και τη φτώχεια.

Ζούμε στο 2008 και οι συνθήκες δυστυχώς των φυλακών για παράνομους μετανάστες είναι απαράδεκτες. Οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι εγκληματίες - τουλάχιστον οι περισσότεροι. Διψάνε για ζωή... και είναι αμαρτία να χάνονται καθημερινά από ένα σύστημα σαθρό και άδικο.

Ο κ. Μπα έζησε στη Νέα Υόρκη για μια δεκαετία, περιστερισμένος από ένα μεγάλο αριθμό φίλων και συγγενών. Τα υπέροχα σχέδια ρούχων που έραβε για να συντηρεί την οικογένειά του στην Δυτική Αφρική βρίσκονταν σε έκθεση σε μια μπουτίκ στο Μανχάτταν. Δεν ήταν λοιπόν εγκληματίας. Ήταν ένας απλός εργάτης. Κανένα σύστημα λοιπόν σε καμιά χώρα δεν έπρεπε να του συμπεριφερθεί με αυτό τον άδικο και απαράδεκτο τρόπο. Ιδίως στην Αμερική που υπάρχουν αρκετές ανέσεις, αρκετό χρήμα, αρκετή τρέλα να σκορπάνε τα χρήματά τους άσκοπα σε χλιδή και πολυτέλεια, αλλά δυστυχώς όχι σε μια ανθρώπινη ζωή.

Επιτέλους ζούμε στον 20ο αιώνα και όχι στο μεσαίωνα. Στις μέρες μας σημασία έχει ακόμα και η ζωή ενός ζώου και κάνουμε απεγνωσμένες προσπάθειες να το κρατήσουμε στη ζωή!!! Την ανθρώπινη ζωή γιατί την πετάμε στον κάλαθο των αχρήστων; Γιατί στερούμε ανθρώπους από τις οικογένειές τους και φερόμαστε τόσο σκληρά και απάνθρωπα; Γιατί ένας φτωχός άνθρωπος δεν έχει δικαίωμα σε αυτή τη ζωή;

Αν μια χώρα δεν θέλει μετανάστες τότε το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να τους στείλει πίσω ...ανθρώπινα! Δεν υπάρχει λόγος να τους συσσωρεύει στα αμπάρια πλοίων να πεθαίνουν από ασφυξία και λοιμώξεις ούτε να τους χώνει σε μπουντρούμια μέχρι να πεθάνουν! Κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα σε αυτή τη ζωή. Είτε πλούσιος είτε φτωχός. Το να επιζητά κάποιος καλύτερη ζωή δεν είναι έγκλημα. Δυστυχώς το όνειρο του Αριστοφάνη για ένα κόσμο γεμάτο ανθρωπιά δεν θα γίνει ποτέ πραγματικότητα και θα μείνει μία ουτοπία.

Θα δανειστώ μια ρήση του εμφιατικού αυτού κήρυκα της ανθρωπιάς που με εκφράζει προσωπικά ως άνθρωπο: «"Μην κλείστε μάτι, θεατές! Ξάγρυπνοι, μείνετε όλοι! Εδώ γίνονται πράγματα και θάματα στην πόλη. Και τόσο πια βρόμισαν, που από μακριά μυρίζομαι. Αυτός δάκτυλος «ξένος» πώς είναι, σας τ'ορκίζομαι"».

«"Μην κλείστε μάτι, θεατές! Ξάγρυπνοι, μείνετε όλοι! Εδώ γίνονται πράγματα και θάματα στην πόλη. Και τόσο πια βρόμισαν, που από μακριά μυρίζομαι. Αυτός δάκτυλος «ξένος» πώς είναι, σας τ'ορκίζομαι"».

Ουτοπία το όνειρο του Αριστοφάνη για ένα κόσμο γεμάτο ανθρωπιά

πελπισμένη κραυγή ενός αθώου πίσω από τα σίδερρα της φυλακής και η οδυνηρή της μάνας όταν κάθεται απέναντι σε έναν πολύ... βιαστικό δικηγόρο που έχει αναλάβει την υπόθεση του γιού της. "Έχεις παιδιά" τον ρωτά! Η ερώτηση βρήκε ακριβώς το στόχο της... Ήταν αρκετή για να την κοιτάξει στα μάτια και να της υποσχεθεί ότι θα έκανε ό,τι μπορούσε!

Το τέλος ήταν θλιβερό, αλλά πραγματικό. Η ίδια μοίρα που ένωσε τις ζωές των πρωταγωνιστών, η ίδια και τις χώρισε και τις σκόρπισε στους τέσσερις ορίζοντες...

Ο νεαρός Τέρεκ στάλθηκε κρυφά πίσω στη χώρα του, τη Συρία! Ο δικηγόρος δεν μπόρεσε να κάνει τίποτα. Ο Τέρεκ ήταν εν μέρει τυχερός γιατί το σύστημα είναι πραγματικά 'εγκληματικό'. Τουλάχιστον δεν έχασε τη ζωή του μέσα σε κάποια από αυτές τις φυλακές γιατί δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις καθημερινά όπου παράνομοι μετανάστες πεθαίνουν μέσα στα ανήλιαγα αυτά μπουντρούμια. Η λίστα με τους θανάτους είναι κρυπτογραφική.

24ΩΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

1683 AM (στα μεσαία κύμματα)

Συνεχή καθημερινή ενημέρωση και ψυχαγωγία

Ο Ελληνικός Ραδιοφωνικός Σταθμός Αυστραλίας

1683 AM λειτουργεί

σε 24ωρη βάση, 7 ημέρες την εβδομάδα.

Ο σταθμός ξεκίνησε να λειτουργεί το Μάρτιο του 1983 και εκπέμπει τα καλύτερα προγράμματα από την Ελλάδα και την Κύπρο, ενώ παράλληλα μεταδίδει τις ειδήσεις από το εξωτερικό κάθε ώρα.

Επίσης, έχουμε τα καλύτερα τοπικά προγράμματα, όπως:

"Κυπριακή Κοινότητα"

με την Έλλη Κάμπος,

"Greeks Today"

με τον Γιώργο Τσερδάνη,

"Κέφι και μπάλλα"

με τον Γιάννη Σπανέλλη,

"Κοινότητα και κοινοτικά"

και μουσικά

προγράμματα με εκφωνητές.

Ο Ελληνικός Ραδιοφωνικός Σταθμός Αυστραλίας 1683 Khz AM διαφημίζει μεγάλους οργανισμούς και επιχειρήσεις, όπως την ελληνική εφημερίδα της Αυστραλίας "Ο Κόσμος", "Λαϊκή Τράπεζα", "Τράπεζα Κύπρου", "Κυπριακή Κοινότητα ΝΝΟ",

"Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα Σύδνεϋ & ΝΝΟ",

"Vicky Mar Fashions", "Independent and General Advertising", "Roselands Shopping Centre" και πολλές άλλες μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις.

Για τον καλύτερο Ελληνικό Ραδιοφωνικό Σταθμό, τα τελευταία νέα, ποιοτική μουσική και τα καλύτερα ζωντανά προγράμματα, συντονιστείτε στο Ελληνικό Ραδιοφωνικό Σταθμό Αυστραλίας 1683 Khz AM.

Για περισσότερες πληροφορίες και για τις διαφημίσεις σας, **τηλεφωνήστε στο (02) 9750 8155**

και fax: (02) 9750 0517.

Τηλέφωνα για ζωντανές εκπομπές:
(02) 9750 9890 και (02) 9750 0017.

Διεύθυνση: Unit 4 / 9 Mavis St, Revesby NSW 2212
e-mail: conn01@optushome.com.au

web: GREEK RADIO 1683